

Szanowni Mieszkańcy

*Wigilijny Wieczór sprzyja zapomnieniu o waśniach i sporach,
wywołuje radość z narodzin Bożej Dzieciny. Spotykamy się wówczas z najbliższymi,
dzieląc się opłatkiem życzymy sobie wiele radości i szczęścia,
śpiewamy kolędy i rozpakowujemy prezenty.*

*Życzymy wszystkim Mieszkańcom Dzielnicy XI Podgórze Duchackie
wesołych Świąt Bożego Narodzenia, bez zmartwień i trosk,
za to w serdecznej rodzinnej atmosferze pełnej życzliwości
oraz szczęśliwego Nowego Roku.*

Rada i Zarząd Dzielnicy XI Podgórze Duchackie

Dyżury Zarządu Dzielnicy XI

Krzysztof Sulowski

Przewodniczący Rady i Zarządu
Dzielnicy XI
Piątek w godz. 12.00 – 14.00

Kazimierz Bożek

Zastępca Przewodniczącego Rady
i Zarządu Dzielnicy XI
Poniedziałek w godz. 10.00 – 12.00

Jarosław Kajdański

Członek Zarządu Dzielnicy XI
Wtorek w godz. 10.00 – 12.00

Janusz Kostrz

Członek Zarządu Dzielnicy XI
Czwartek w godz. 18.00 – 20.00

Miłosz Mleczek

Członek Zarządu Dzielnicy XI
Środa w godz. 18.30 – 20.00

Biuro Dzielnicy XI

ul. Wystouchów 34, 30–611 Kraków
tel. 12 654 57 74, tel./fax 12 654 89 33
www.dzielnica11.krakow.pl
e-mail: dzielnica11@um.krakow.pl

Sekretariat Rady i Zarządu Dzielnicy XI czynny:

Poniedziałek w godz. 9.00 – 16.00
Wtorek – piątek w godz. 11.00 – 15.00

Dyżur redaktora „Kuriera” Dzielnicy XI
w poniedziałki w godz. 13.00 – 14.00

KURIER DZIELNICY XI

Wydawca:

Urząd Miasta Krakowa
Pl. Wszystkich Świętych 3-4, Kraków

Adres redakcji:

30-611 Kraków, ul. Wystouchów 34
Tel. 12 654 57 74, 12 359 31 91
Tel./fax 12 654 89 33
www.dzielnica11.krakow.pl

Redakcja:

Krzysztof Duliński, kom. 502 659 625,
e-mail: k.dulinski@poczta.onet.pl

Skład, łamanie i druk:

Drukarnia ROMA-POL Stefan Pałka
ul. Rydlówka 5, 30-363 Kraków

Nakład: 5.000 egz. bezpłatnych

PL ISSN 1897-6867

Redakcja zastrzega sobie wszystkie przysługujące jej prawa, w tym do skracania, adiustacji tekstów, zmiany tytułów oraz innych poprawek w nadsyłanych artykułach. Nie zamówionych tekstów nie odsyłamy.

Szanowni Państwo!

11 listopada co roku obchodzimy Narodowe Święto Niepodległości. W tym roku świętowaliśmy

99. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości.

Do tego niezwykle ważnego i doniosłego w polskiej historii wydarzenia prowadziły różne drogi. Niewątpliwie można wskazać trzy najważniejsze z nich:

– walka zbrojna, kolejne powstania narodowyzwoleńcze, konspiracja niepodległościowa, utworzenie Legionów pod dowództwem Józefa Piłsudskiego;

– pozytywistyczna praca organiczna na rzecz zachowania substancji narodowej, własności polskiej ziemi i walka o polską mowę (zwłaszcza w zaborze pruskim), praca na rzecz rozwoju gospodarczego ziem polskich, samoorganizacja, tworzenie polskich stowarzyszeń, spółdzielni,

budzenie świadomości narodowej warstwy chłopskiej;

– zabiegi dyplomatyczne, stawianie sprawy polskiej na arenie międzynarodowej i przede wszystkim sprzyjająca sytuacja międzynarodowa w okresie I wojny światowej.

Jestem głęboko przekonany, że obecnie, w dobie pokoju i niepodległości, szczególnie ważny jest ten nurt pozytywistyczny, praca na rzecz dobra wspólnego, budowy silnego państwa i jego instytucji oraz rozwoju gospodarczego.

W ten nurt wpisuje się obecnie także działalność samorządu lokalnego, w tym również dzielnicowego, którego podstawowym zadaniem jest troska o naszą małą ojczyznę, o poprawę jakości życia mieszkańców i wspieranie ich oddolnych inicjatyw.

Krzysztof Sulowski

Przewodniczący Rady i Zarządu Dzielnicy XI

Kraków dla Rodziny „N”

To nazwa programu, którego beneficjenci otrzymają Krakowską Kartę Rodziny z Niepełnosprawnym Dzieckiem uprawniającą m.in. do bezpłatnego przejazdu komunikacją miejską wszystkich członków rodzin, w których wychowuje się niepełnosprawne dziecko. Umożliwia to uchwała Rady Miasta Krakowa z 31 maja br.

Bezpłatne przejazdy to nie jedyny element wsparcia samorządu dla rodzin z niepełnosprawnym dzieckiem (jest ich ok. 7,5 tysiąca). Wysokie zniżki na bilety wstępu oferują miejskie, teatry, muzea, baseny oraz Zarząd Fundacji „Miejski Park i Ogród Zoologiczny w Krakowie”. Przewiduje się także współpracę z podmiotami prywatnymi.

Uprawnionymi do otrzymania Krakowskiej Karty Rodziny z Niepełnosprawnym Dzieckiem są:

- dziecko niepełnosprawne do ukończenia 25. roku życia, posiadające aktualne orzeczenie o niepełnosprawności lub aktualne orzeczenie o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności;

- rodzeństwo dziecka niepełnosprawnego do ukończenia 18. roku życia lub do ukończenia 24. roku życia, gdy uczy się w szkole lub szkole wyższej;
- uprawnieni członkowie rodzin, w których wychowywane jest dziecko niepełnosprawne;
- opiekunowie placówek opiekuńczo-wychowawczych i mieszkające w nich dzieci niepełnosprawne.

Karta wydawana i przedłużana jest bezpłatnie. Wniosek o wydanie karty oraz regulamin jej wydawania znajdują się na stronie www.krakow.pl w menu po lewej stronie. W części Kraków dla... niepełnosprawnych.

Wnioski można składać w Wydziale Spraw Społecznych Urzędu Miasta Krakowa przy ul. Stachowicza 18 lub na os. Zgody 2.

Do stycznia 2018 r. działają też tymczasowe punkty przyjmowania wniosków przy ul. Wielickiej 28A, ul. Józefińskiej 14 (filia MOPS), ul. Rzeźniczej 2 (filia MOPS) i Praskiej 52 (filia MOPS).

Uznanie dla nauczycieli

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej po raz trzeci wręczono nagrody przyznawane przez Radę Dzielnicy XI dla pedagogów, którzy wyróżniają się w pracy zawodowej, podejmują różne inicjatywy, cieszą się autorytetem wśród wychowanków i rodziców. Nagrody przyznaje Kapituła złożona z przedstawicieli Rady Dzielnicy XI z Przewodniczącą Komisji Edukacji Marzeną Pilch-Skurowską na czele.

Laureatki (z kwiatami i dyplomami) w towarzystwie przedstawicieli Rady Dzielnicy XI oraz klasy VII i chóru ze Szkoły Podstawowej nr 27 pod kierownictwem Doroty Garści, którzy zapewnili oprawę artystyczną uroczystości

W tym roku Kapituła wyłoniła następujących laureatów:

Nauczyciel Przedszkola – Marta Jędrzejczyk z Samorządowego Przedszkola nr 33 przy ul. Rząckiej. Pani Marta prowadzi działalność dydaktyczną, wykorzystując często niestereotypowe

metody pracy. Potrafi skutecznie promować umiejętności dzieci, czego potwierdzeniem są liczne nagrody i wyróżnienia w konkursach organizowanych przez podmioty zewnętrzne.

Marta Jędrzejczyk prowadzi działania proekologiczne i prozdrowotne,

współpracuje ze szkołami podstawowymi w zakresie badania losów absolwentów przedszkola oraz Uniwersytetem Pedagogicznym w zakresie praktyk dla studentów kierunków pedagogicznych. Chętnie pomaga rodzinom z trudnościami wychowawczymi oraz dzieciom z zaburzeniami i deficytami rozwojowymi. Podejmuje działania uwrażliwiające dzieci na los potrzebujących (np. „Szlachetna Paczka”, „Gwiazdka dla zwierzaka”).

Nauczyciel Szkoły Podstawowej – Ewa Pędziwiatr ze Szkoły Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi nr 162 przy ul. Stojałowskiego. Pani Ewa angażuje się w pracę wielu zespołów – doskonalenia nauczycieli, ds. wycieczek i zielonych szkół, ds. wspomaganie pracy szkoły oraz współpracę z Radą Rodziców.

Ewa Pędziwiatr uczy języka angielskiego, wykorzystując w swojej pracy metody aktywizujące oraz niestandardowe środki dydaktyczne. Potrafi dostosować program nauczania do indywidualnych potrzeb i możliwości uczniów. Od 2014 r. realizuje innowację pedagogiczną, której celem jest zwiększenie wymiaru praktycznego nauczania języka angielskiego, a efektem przedstawienie przygotowane z dziećmi i warsztaty dla całych rodzin. Przygotowuje konkursy językowe, quizy z wiedzy o języku i kulturze angielskiej, a współpracując z nauczycielką edukacji wczesnoszkolnej przygotowuje projekty pozwalające wykorzystywać najmłodszym język angielski w nietypowych sytuacjach, np. w teatryku.

Dokończenie na str. 13

Jesienny „Krakowiak”

Nazwa wydarzenia	Laureaci	Lokaty
II Ogólnopolski Turniej Tańców Polskich „O Serce Beskidów” Bielsko-Biała 2017	Maja Badzińska i Mateusz Romowicz	II miejsce (kat. III C) IV miejsce (kat. III Open)
	Aleksandra Żywicka i Paweł Szostak	III miejsce (kat. II C)
	Oliwia Badzińska i Mateusz Pulchny	I miejsce (kat. I C) I miejsce (kat. I Open)
II Turniej Tańców Polskich „O Złoty Kłos Lisecki”	Maja Badzińska i Mateusz Romowicz	III miejsce (kat. III C) IV miejsce (kat. III Open)
	Aleksandra Żywicka i Paweł Szostak	IV miejsce (kat. II C)
	Oliwia Badzińska i Mateusz Pulchny	I miejsce (kat. I C) i awans do kat. I B
	Emilia Goch i Gabriel Goch	I miejsce (kat. I Debiut)

Październik w Międzyszkolnym Ludowym Zespole Pieśni i Tańca „Krakowiak” był ścią turniejowy – członkowie zespołu wystąpili na dwóch turniejach (ich wyniki obok). Z kolei listopad był dla nas czasem zadumy i patriotycznego śpiewania.

Nie od dzisiaj „Krakowiak” chętnie angażuje się w przedsięwzięcia kulturalno-artystyczne, w których Zespół może zaprezentować umiejętności taneczne, muzyczne i wokalne. Jednym z takich konceptów był performance teatralny na podstawie „Wesela” Stanisława Wyspiańskiego zorganizowany w Staromiejskim Domu Kultury. Tańce krakowskie, obertasy i polka w wykonaniu „Krakowiaka” dodały całemu wydarzeniu splendoru.

Dokończenie na str. 13

Kalejdoskop dzielnicowy

Kłopoty z odwodnieniem

Zarząd Zieleni Miejskiej od wielu miesięcy obiecuje wykonanie odwodnienia górki saneczkowej w Parku Kurdwanowskim, co zlikwiduje problem „podtapiania” zlokalizowanego niżej placu zabaw, a zwłaszcza siłowni na wolnym powietrzu. Termin był już przesuwany kilkakrotnie.

Najnowsze zobowiązanie mówi o zakończeniu prac w I kwartale 2018 r. Powodem opóźnienia są skomplikowane procedury, które wymagały przygotowania przetargu na projekt, zaakceptowania go przez różne instytucje i dopiero po wydaniu pozwolenia na budowę można będzie szukać wykonawcy.

Wystawa plenerowa „KL Płaszów”

Muzeum Historyczne Miasta Krakowa zaprasza do oglądania otwartej w połowie listopada wystawy plenerowej „KL Płaszów” na terenie poobozowym. Pomędzy ulicami Kamieńskiego i Wielicką stanęło 19 tablic opisujących m.in. plac apelowy, baraki mieszkalne, miejsca egzekucji, obszar gospodarczy, warsztaty.

Do przygotowania ekspozycji użyto archiwalnych zdjęć, fragmentów relacji więźniów i krótkich informacji historycznych. Na niemal wszystkich planszach kolorem sepii z czarno-białego tła wydobyte są postacie ludzi i obiekty, do których odnosi się opis.

Autorami wystawy są: Muzeum Historyczne Miasta Krakowa i Kolektyw Kuratorski działający w ramach Ośrodka Badań nad Kulturami Pamięci, utworzonego na Wydziale Polonistyki UJ.

Wystawa powstała w ramach projektu pt. Opracowanie studium dot. opieki nad krakowskimi miejscami pamięci z KL Płaszów jako częścią Trasy Pamięci MHK, współfinansowanego ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Gminy Miejskiej Kraków.

Co dalej z Parkiem Duchackim?

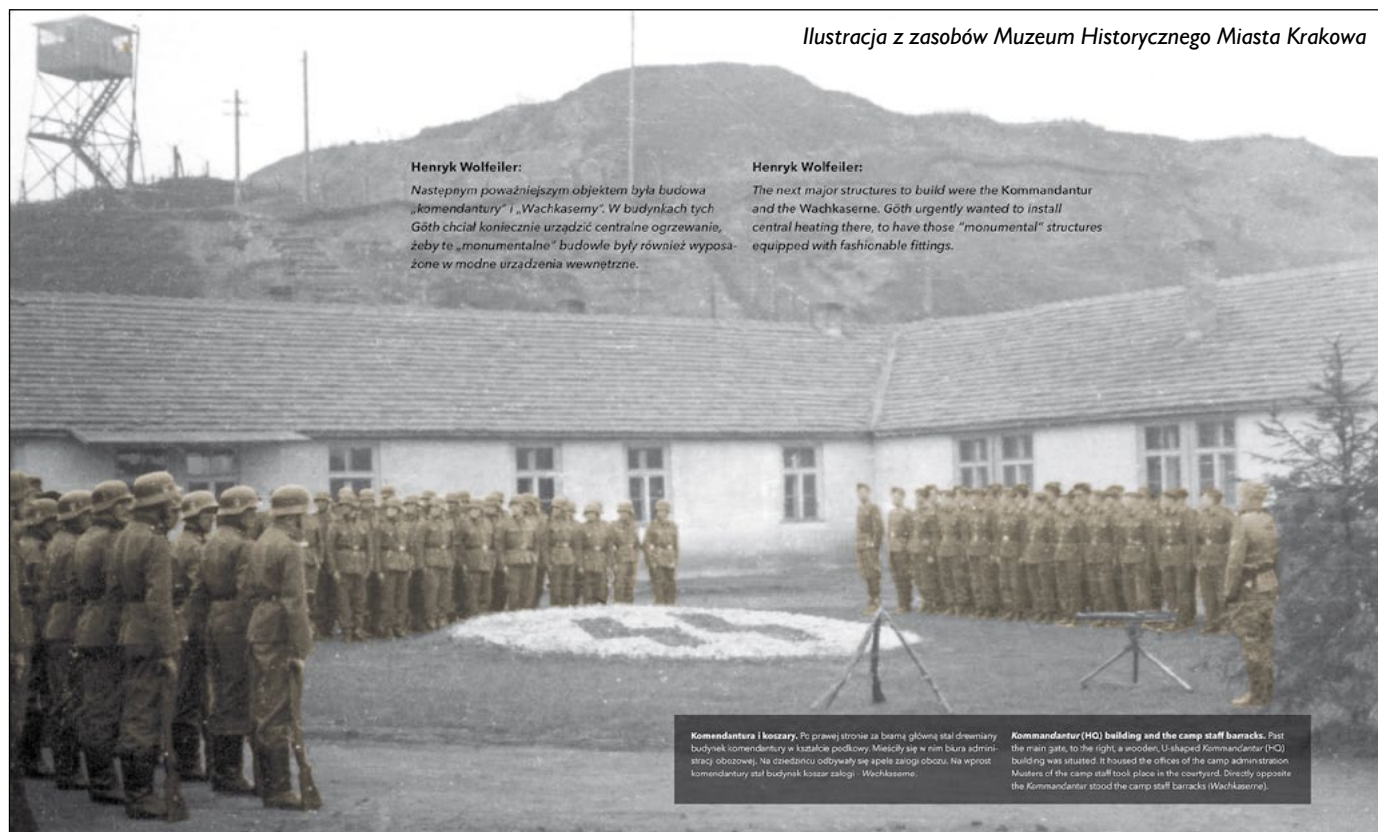
Coraz więcej osób niepokoi się brakiem prac w Parku Duchackim. Zwracając uwagę, że poza wycinką drzew, uporządkowaniem terenu nie dzieje się tam nic od wielu miesięcy.

Przewodniczący Rady Miasta Krakowa Bogusław Kośmider złożył w tej sprawie interpelację. W odpowiedzi na nią, Zarząd Zieleni Miejskiej poinformował o przebiegu przygotowań do realizacji wszystkich trzech etapów realizacji zadania „Zagospodarowanie Parku Duchackiego”. Obejmują one remont i przebudowę dworu wraz z najbliższym otoczeniem (etap I), remont spichlerza wraz z najbliższym otoczeniem (etap II) i rewitalizację pozostałej części parku wraz z przebudową stawów (etap III). Zarząd Dzielnic XI zawnioskował do Prezydenta Miasta Krakowa o ujęcie rewitalizacji Parku Duchackiego w Budżecie Miasta Krakowa na rok 2018.

Okazuje się, że we wrześniu uprawomocniły się pozwolenia na realizację wszystkich etapów. Można więc było przystąpić do odbioru dokumentacji projektowej od firmy, która przygotowywała projekt. Po zakończeniu tego procesu ZZZ rozpocznie przygotowania do realizacji tego zadania. Konieczne będzie dokonanie odpowiednich zmian w Budżecie Miasta Krakowa na rok 2018 oraz w Wieloletniej Prognozie Finansowej Miasta Krakowa, bo opracowane kosztorysy opiewają na wyższą kwotę niż obecnie zabezpieczona.

Prezes na emeryturze

Stanisław Sierant, prezes Spółdzielni Mieszkaniowej „Kurdwanów Nowy”, po wielu latach kierowania spółdzielnią przeszedł na emeryturę. Krzysztof Sułowski, Przewodniczący Rady i Zarządu Dzielnic XI, przekazał Stanisławowi Sierantowi podziękowania od samorządu dzielnicowego za wieloletnią, konstruktywną i bliską współpracę.

Ilustracja z zasobów Muzeum Historycznego Miasta Krakowa

Henryk Wolfeiler:

Następnym poważniejszym obiektem była budowa „komendantury” i „Wachkaserne”. W budynkach tych Göth chciał koniecznie urządzić centralne ogrzewanie, żeby te „monumentalne” budowle były również wyposażone w modne urządzenia wewnętrzne.

Henryk Wolfeiler:

The next major structures to build were the Kommandantur and the Wachkaserne. Göth urgently wanted to install central heating there, to have those “monumental” structures equipped with fashionable fittings.

Komendantura i koszarzy. Po prawej stronie za bramą główną stał drewniany budynek komendantury w kształcie podkowy. Miałoby się w nim biura administracji obozowej. Na dziedzińcu odbywały się apele załogi obozu. Na wprost komendantury stał budynek koszar załogi - Wachkaserne.

Kommandantur (HQ) building and the camp staff barracks. Past the main gate, to the right, a wooden, U-shaped Kommandantur (HQ) building was situated. It housed the offices of the camp administration. Musterings of the camp staff took place in the courtyard. Directly opposite the Kommandantur stood the camp staff barracks (Wachkaserne).

Warto przypomnieć o zaangażowaniu prezesa Sieranta w budowę sieci monitoringu wizyjnego na osiedlu Kurdwanów Nowy, organizację dorocznego festynu Jesień Kurdwanowska, czy o otwartości na umieszczanie w budynkach należących do spółdzielni ogłoszeń o ważnych dla mieszkańców sprawach samorządowych, np. o budżecie obywatelskim

Nowe ławki

Na terenie ogródka jordanowskiego przy ul. Gromady Grudziąż zainstalowano 5 nowych ławek. Z kolei w ogródku jordanowskim przy ul. E. Heila zamontowano 5 koszy na śmieci, a na terenie ogródka jordanowskiego przy ul. Cechowej 7 ławek.

Wszystkie ławki (wykonane w technologii „antywandalowej”) i kosze zostały sfinansowane ze środków własnych Zarządu Zieleni Miejskiej.

Tekst i zdjęcia Adam Zabdyr, Krzysztof Duliński

Nowe ławki przy ul. Gromady Grudziąż

Nowe ławki w ogródku jordanowskim przy ul. Cechowej

Ogródek jordanowski przy ul. Heila

Z obrad Rady Dzielnicy

Przesunięcia finansowe

W związku z tym, że wykonawca wyłoniony w przetargu na opracowanie projektu wykonania izolacji oraz opaski wokół budynku Przedszkola nr 51 przy ul. Estońskiej zaproponował niższą niż się spodziewano cenę, radni zawnieśli do Prezydenta Miasta Krakowa o obniżenie kwoty zapisanej w Wieloletniej Prognozie Finansowej i Wieloletnim Planie Inwestycyjnym na to zadanie. Pozostałe środki będą wykorzystane na realizację bieżących zadań w tej placówce.

Zmieniono także przeznaczenie kwoty 3.000 zł, która pierwotnie miała być wykorzystana na doświetlenie przejść dla pieszych przy ul. Beskidzkiej. Jako, że Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu zrealizuje to zadanie z własnych środków, to wspomniana kwota trafi do Szkoły Podstawowej nr 27 przy ul. Podedworze, z przeznaczeniem na zakup „bezpiecznych” klamek.

Nowa granica

Rada Dzielnicy IX Łagiewniki – Borek Fałęcki wystąpiła z inicjatywą dokonania korekty granic między naszymi dzielnicami. Chodzi o wąskie skrawki zieleni usytuowane po zachodniej stronie ulic Turowicza i Herberta, czyli po stronie Dzielnicy IX, a formalnie należące do terenu Dzielnicy XI.

Radni uznali, że wspomniane ulice i węzeł drogowy ks. kard. Sapiehy to naturalna granica między oboma dzielnicami, że tereny na zachód i północny-zachód od nich posiadają historyczne i funkcjonalne związki z Łagiewnikami i Borkiem Fałęckim, więc podjęli uchwałę pozytywnie opiniującą zmianę przebiegu granic.

Zmiany w zespole

Do Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego Programu „Bezpieczny Kraków” powołano Dorotę Kierpiec ze Szkoły Podstawowej nr 149, która zastąpiła w nim Irenę Rozmus.

Pomoc dla potrzebujących

Komisja Zdrowia i Polityki Społecznej poinformowała o tegorocznej pomocy dla potrzebujących. Dla najmłodszych przygotowano na spotkanie z Mikołajem 476 paczek, głównie ze słodyczami. Paczki żywnościowe trafią także do 165 rodzin będących w trudnej sytuacji życiowej. Z kolei na tradycyjną Wigilię dla samotnych zaproszono 114 osób.

Wizyta Mikołaja w siedzibie Rady Dzielnicy XI w 2016 r.

Działania te oraz środki na organizację wyjazdów integracyjnych dla osób niepełnosprawnych czy zajęcia na basenie dla seniorów, to dowody, jak dużą wagę Rada Dzielnicy XI przywiązuje do polityki społecznej.

Opr. KD

Mali patrioci

Dzień 11 listopada 1918 roku to jedna z najważniejszych dat w historii naszej Ojczyzny. Po wieloletniej niewoli Polska odzyskała niepodległość.

W Samorządowym Przedszkolu nr 33 od najmłodszych lat, poprzez kultywowanie uroczystości narodowych, kształtujemy pozytywne postawy i uczucia patriotyczne naszych wychowanków. Dlatego i w tym roku w naszym przedszkolu odbyła się uroczystość z okazji Narodowego Święta Niepodległości.

Najstarsi wychowankowie od kilku tygodni przygotowali się do tego ważnego wydarzenia, ponieważ to oni były gospodarzami uroczystości. Podczas występu dzieci ubrane

w odświętne stroje przedstawiły trudną drogę naszej ojczyzny do odzyskania niepodległości. Uroczysta akademia rozpoczęła się od zatańczenia poloneza oraz odśpiewania Hymnu Polski. Następnie przyszedł czas na piękny program artystyczny. Występ wzbogacił śpiew pieśni patriotycznych upamiętniających Święto Niepodległości.

Następnego dnia przedszkolaki przedstawiły swój program artystyczny podopiecznym Warsztatów Terapii Zajęciowej przy ulicy Cechowej (nasze Przedszkole współpracuje z Warsztatami od dwóch lat). Na tę okazję także i podopieczni Warsztatów przygotowali program, którym uświetnili tę ważną uroczystość.

10 listopada przedszkolaki z najstarszych grup uatrakcyjniły swoimi występami obchody 99. rocznicy odzyskania niepodległości w ramach projektu Eskadrylla Niepodległej Rzeczpo-

**„Mówię o tobie czule, prawdę o tobie głoszę.
W sercu moim zawsze cząstkę ojczyzny noszę...”**

Słowa tej pieśni stały się myślą przewodnią scenariusza apelu z okazji obchodów 99. rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę w Szkole Podstawowej nr 55 przy ul. Dobczyckiej.

Uroczysty apel poprowadzili uczniowie z klasy 7A przygotowani przez swoją wychowawczynię. Przedstawienie miało charakter pantomimy, w której uczniowie bardzo obrazowo przedstawili losy Polski od czasów rozbiorów, aż po zakończenie pierwszej wojny światowej. Dziewczęta w białych strojach,

symbolizujące rozdartą przez „czarnych” zaborców Polskę, w alegoryczny sposób przedstawiły losy naszej ojczyzny. Po wzruszającym przedstawieniu, zakończonym pieśnią w wykonaniu uczennicy Nikoli Gwizdowskiej-Zajdel, dalsza część akademii należała do najmłodszych uczestników, którzy zachwycili publiczność śpiewem pieśni patriotycznych. Uczniowie klas pierwszych, drugich i trzecich zaprezentowali publiczności, jak potrafią słowami piosenek wyrazić swoje patriotyczne uczucia.

Widowisko to zastało przyjęte z wielkim zaciekawieniem, zarówno przez małych, jak i większych członków naszej szkol-

spolitej zorganizowanym przez Muzeum Lotnictwa oraz Szkołę Podstawową nr 129, gdzie zaprezentowały swój program małego patrioty.

Dzięki udziałowi właśnie w takich uroczystościach, nasi wychowankowie uczą się patriotyzmu oraz rozwijają świadomość przynależności do wspólnoty ludzi zamieszkujących szczególnie skrawek Ziemi zwany naszą Ojczyzną.

Mamy nadzieję, że Dzień Niepodległości stanie się bardzo radosnym dniem, który zapadnie na długo w pamięć „naszych małych Polaków” oraz pozwoli im na przekazanie zdobytej wiedzy innym dzieciom.

Magdalena Wierdak

Nauczyciel Samorządowego Przedszkola nr 33
Zdjęcia Agata Jelonek i Elżbieta Skalska

nej społeczności – nauczycieli, wychowawców oraz zaproszonych gości z Łagiewnickiego Towarzystwa Kulturalnego. Po zakończeniu występów w szkole, delegacje klas starszych wraz z opiekunami udały się na pobliski cmentarz, aby tam uczcić miejsca pamięci – Krzyż Katyński oraz Grób Nieznanego Żołnierza.

Dalszy ciąg uroczystości patriotycznych odbył się następnego dnia – 11 listopada – w kościele parafialnym w Łagiewnikach, w którym odprawiona została uroczysta Msza Święta Pro Patria z udziałem parafian, zaproszonych gości i pocztów sztandarowych okolicznych szkół. Po nabożeństwie delegacje i poczty w uroczystym orszaku przeszły pod Pomnik Pamięci, pod którym złożono kwiaty i znicze.

eSKa

Niezwykła lekcja historii

W dawnym Gimnazjum nr 27 przy ulicy Malborskiej 98 (obecnie Szkoła Podstawowa nr 162) w niecodzienny sposób uczczono tegoroczne Narodowe Święto Niepodległości.

Zamiast zwyczajowej akademii i występów artystycznych, uczniowie spotkali się z Panem kapitanem Włodzimierzem Wolnym. 97-letni były żołnierz Armii Krajowej jest wielkim przyjacielem szkoły i jej absolwentem. Gimnazjaliści wielokrotnie mieli dzięki niemu okazję lepiej poznać historię swojego kraju i dzielnicy. Każde spotkanie przyjmowane było z ogromnym zainteresowaniem. Tak było i tym razem. Pan Kapitan opowiadał o dzieciństwie na Woli Duchackiej, o powstaniu szkoły przy ulicy Malborskiej, a później o swoich wojennych losach. Młodzież z ogromnym zainteresowaniem i podziwem słuchała żywej i niezwykle barwnej opowieści. Dzięki Panu Wolnemu młodzi ludzie lepiej zrozumieli, co znaczy walczyć o wolność.

To wzruszające spotkanie przygotowała i zorganizowała Marta Kozłowska-Jewuła. Obecna była również Zastępca Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 162 Dorota Niedośla.

Jesteśmy bardzo wdzięczni Panu Kapitanowi, że zechciał u nas gościć. Takie lekcje patriotyzmu zapamiętuje się na długo.

Anna Grynkiewicz
Zdjęcie Joanna Majerska

Powiedz stop rakowi

Szpital Specjalistyczny im. Stefana Żeromskiego w Krakowie prowadzi bezpłatne badania kolonoskopii u pacjentów po 50. roku życia. Do badań kwalifikują się:

- wszystkie osoby w wieku 50–65 lat bez objawów raka jelita grubego;
- osoby w wieku 40–65 lat bez objawów raka jelita grubego, które miały w rodzinie przynajmniej jednego krewnego pierwszego stopnia (rodzice, rodzeństwo, dzieci) z rakiem jelita grubego;
- osoby w wieku 25–65 lat pochodzące z rodziny HNPCC lub FAP. W tym przypadku konieczne jest potwierdzenie z Poradni Genetycznej.

Do badań nie kwalifikujemy osób, które miały wykonaną kolonoskopię w ciągu ostatnich 10 lat!

Rejestracja pod numerem telefonu **12 622 95 53** (codziennie w godz. 8–14) lub poprzez wysłanie wiadomości na adres: **badania.pbp@zeromski-szpital.pl** albo też bezpośrednio w rejestracji szpitalnej, Os. Na Skarpie 66.

Kraków

9. Duchacki Konkurs Szopki Krakowskiej „Kraków Panu Bogu i światu”

Centrum Kultury Podgórze
Klub Wola Duchacka

Parafia Zmartwychwstania Pańskiego
Stowarzyszenie Przyjaciół Woli Duchackiej

**zapraszają wszystkich chętnych
do udziału w konkursie szopek**

poprzedzą go warsztaty szopkarskie prowadzone
przez **KRZYSZTOFA SZATKOWSKIEGO**
w Klubie Wola Duchacka, ul. Malborska 98

we wtorki - 17.00 do 18.30

i czwartki - 16.30 do 18.00

w listopadzie i grudniu 2017 r.

Tel.: 12 655 91 77 lub 519 309 357

Termin składania szopek:

16 GRUDNIA 2017 r.

Sala Kolumnowa dolnego kościoła,

godzina 12.00 - 17.00

Ogłoszenie wyników

i rozdanie nagród nastąpi

17 GRUDNIA 2017r.

w kościele oo. Zmartwychwstańców

przy ulicy Szkolnej 4

po Mszy Świętej o godz. 11.30

Zapraszamy do zgłębiania

tajników szopkarstwa

i twórczej zabawy !!!

B. A. Symoń

e-mail - wola@ckpodgorza.pl

fb - Klub Wola Duchacka

Na fot. - Szopka rodziny Soleckich wyróżniająca się wbudowaną
fasadą kościoła oo. Zmartwychwstańców na Woli Duchackiej.
Nagroda Specjalna 8. Duchackiego Konkursu Szopki Krakowskiej

Organizatorzy

**CENTRUM
KULTURY
PODGÓRZA**
Klub
Wola Duchacka

Stowarzyszenie
Przyjaciół
Woli
Duchackiej

Szkoła Podstawowa
im. św. Łazarza w Krakowie
Zwójki i sioły obywateli, to są nasza przyszłość!

Współpraca

Dobroczyńcy

SABAS z udziałem siódmoklasistów

W październiku uczniowie trzech klas siódmych ze Szkoły Podstawowej nr 55 przy ul. Dobczyckiej udali się na spotkanie autorskie, które odbyło się w Salonie Artystycznym Beaty Anny Symoń mieszczącym się w Klubie Wola Duchacka.

Dla uczniów było to nowe doznanie, bowiem wielu z nich po raz pierwszy miało okazję uczestniczyć w spotkaniu autorskim. Tym razem gościem Salonu był pisarz, poeta oraz kolekcjoner skamieniałości Jerzy Stanisław Fronczek. Autor o bogatym już dorobku poetyckim (wydał arkusze poetyckie – „Kapelusz pełen wiatru” i „Samotność liścia” oraz liczne tomiki wierszy, m.in. „Ciemna strona Księżycy” (1991), „Szklany portret dziewczyny” (1992), „Wiatr w ogrodzie. Piosenki” (1996), „Zwycięcy i pokonani” (1998), „Rodzinna jabłoń” (2003), „Ballada o grudce ziemi” (2006), „Kantyczki polskie” (2007), „Miasteczko w chmurach – wędrówki z Nikiforem” (2010), „Otulony Twoją mgłą – sonety i kapliczki”) tym razem zaprezentował zebranym swą powieść pod tytułem „Zanim odeszły mamuty” (2014).

To niezbyt obszerne dzieło powstało jako efekt wielu wypraw terenowych autora w Dolinę Nidy, zwłaszcza w okolice Nowego Korczyna. Fabuła powieści nawiązuje do opowiadań w stylu fantasy, a jej głównym wątkiem są przygody młodego chłopca w krainie wiatru i śniegu epoki lodowcowej.

Tematyka dzieła oraz sama prezentacja, zarówno fragmentów powieści, jak i okazów skamieniałości znajdujących podczas wypraw, bardzo zaintrygowała uczestników spotkania, które po prezentacji przerodziło się w twórczą dyskusję. Uczniowie byli ciekawi dalszych planów autora i eksplorera skamieniałości oraz dopytywali o kolejne wyprawy i ich efekty.

Dzięki gospodyni wydarzenia – Beacie Annie Symoń, spotkanie było prawdziwą uczcą duchową dla młodzieży.

eSKa

Zdjęcie Jolanta Goch

Z życia „odzieżówki”

Pierwsze miesiące nowego roku szkolnego w Zespole Szkół Odzieżowych nr 1 przy ul. Cechowej wypełnione były intensywną pracą i obfitowały w wiele wydarzeń. Oto relacje z kilku z nich.

Ślubowanie pierwszej klasy

W Dniu Edukacji Narodowej odbyło się ślubowanie klasy pierwszej Technikum Odzieżowego. Wszyscy uczniowie złożyli uroczystą przysięgę na Sztandar Szkoły, a ich delegacja kwiaty pod popiersiem Patrona Szkoły Stanisława Wyspiańskiego. Pierwszoklasistom powodzenia i sukcesów w nauce życzył dyrektor Andrzej Pawlikowski.

Młodzież zapoznała się z bogatą historią szkoły, która w tym roku obchodzi 135-lecie istnienia. Poznała również historię szkolnego sztandaru.

Dzień Edukacji Narodowej

12 października 2017 roku odbyła się uroczystość z okazji Dnia Edukacji Narodowej. W spotkaniu wzięli udział nauczyciele, pracownicy administracji i obsługi, uczniowie oraz eme-

rytowani Pracownicy Szkoły. Spotkanie przygotowała klasa II L pod opieką wychowawcy prof. Gabrieli Wąjs. Grupa teatralna „Szerokie Tory Humanistyki”, pod opieką prof. Rafała Gatnego, zadbała o program artystyczny.

Wiele ciepłych i miłych słów usłyszeli nauczyciele. Uczniowie podkreślali swoją wdzięczność za ich codzienny trud pracy, poświęcenie, troskę o dobro wychowanków. Pan Dyrektor życzył wielu sukcesów oraz satysfakcji z podejmowanych działań, a nade wszystko atmosfery wzajemnego zrozumienia i życzliwości.

99. rocznica odzyskania niepodległości

13 listopada 2017 roku w naszej szkole odbyła się akademie z okazji Święta Niepodległości. Uroczystość rozpoczęło wprowadzenie sztandaru szkoły i odśpiewanie hymnu narodowego.

Uczennice klasy III L przypomniały najważniejsze wydarzenia, które doprowadziły do odzyskania niepodległości w 1918 roku. Wraz z Patrycją Kowaniec z klasy I L zaśpiewaliśmy kilka piosenek patriotycznych.

Spotkanie zakończyła prezentacja multimedialna. Uroczystość była lekcją patriotyzmu i historii oraz wyrazem pamięci o tych, dzięki którym żyjemy dzisiaj w wolnej Polsce.

Stypendium Prezesa Rady Ministrów

Sabina Łukasik z klasy IV L uzyskała stypendium Prezesa Rady Ministrów na rok szkolny 2017/2018 za wybitne wyniki w nauce. W listopadzie odebrała dyplom od Małopolskiego Kuratora Oświaty Barbary Nowak. Gratulujemy!

MP

Zostań SuperW!

To już 15 lat odkąd Akademia Przyszłości – siostrzany program Szlachetnej Paczki, dociera z pomocą do dzieci w całej Polsce. W Szkole Podstawowej nr 55 przy ul. Dobczyckiej do projektu włączono 18 dzieci, które na uroczystej inauguracji otrzymały indeksy, rozpoczynając tym samym regularne spotkania z wolontariuszami. Nie wszystkie dzieci mają jednak swoich SuperW – ponad połowa czeka na osobę, która stanie się jej mentorem i przyjacielem. By się zgłosić, wystarczy wypełnić formularz na www.superw.pl

Wszecstronna pomoc

Kreatywność naszych wolontariuszy nie ma granic – podkreśla Katarzyna Welk, która w tej edycji sprawuje rolę Lidera. – Aby promować rekrutację, zorganizowaliśmy akcję „Balony unoszą marzenia”. Dzięki niej lokalne sklepy czy szpitale wypełniły się balonami z marzeniami naszych podopiecznych – wyjaśnia.

Akademia Przyszłości działa w oparciu o model tutoringu oraz System Motywatorów Zmiany. Na każde dziecko przypada jeden wolontariusz, który raz

na tydzień przygotowuje i realizuje spotkanie, w wybrany przez siebie sposób. Ponadto dzieci biorą udział w wydarzeniach o charakterze ogólnopolskim, jak i tych zorganizowanych dla wybranej szkoły.

Na listopad dla naszych podopiecznych zaplanowano udział w Małej Inauguracji, którą przeprowadziła obecna drużyna SuperW, a kilka dni później była wizyta w Muzeum Narodowym – opowiada Katarzyna. – Angażujemy siebie i dzieci na różnych płaszczyznach. Uczymy je wygrywać i przede wszystkim pokazujemy, że nie są same i, że ktoś taki jak SuperW chce podarować im swój czas – dodaje.

Pomysłodawcą projektów jest ks. Jacek Stryczek. – *Do pomagania i wolontariatu podchodzimy kompleksowo – mówi – bo wolontariat w Paczce i Akademii nie jest poświęcaniem się, tylko rozwijaniem*

siebie. To jest taki wolontariat jak Harvard – kiedy go skończysz, jesteś już innym człowiekiem. Liczy się to, czego się nauczyłeś, jak się rozwinęłeś i jakich poznałeś ludzi.

Zgłoś się!

To już ostatnie chwile, by zostać SuperW i dołączyć do drużyny wolontariuszy działających w Szkole Podstawowej nr 55. Wystarczy wejść na stronę www.superw.pl i wypełnić krótki, intuicyjny formularz zgłoszeniowy. Następne kroki to rozmowa i jednodniowe wdrożenie.

Zdjęcia Agness.cc

Podziękowania dla nauczycieli

Tuż przed Świętem Komisji Edukacji Narodowej w Szkole Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi nr 162 przy ul. Stojałowskiego odbywały się uroczyste apele. Barwną inscenizację słowno-muzyczną przedstawiły klasy 3A i 3I. Ich uczniowie zaprezentowali się w strojach galowych z czerwonymi akcentami w postaci kokard we włosach dziewczynek i muszek pod szyjami chłopców.

Dzieci z przejęciem recytowały wierszyki będące podziękowaniem za trud nauczycieli i pracowników szkoły. Zaśpiewane liczne piosenki wywołały radość i uśmiech u wszystkich widzów. W rytmie samby powiewały czerwone serca. Nie zabrakło symbolicznych kwiatów będących wyrazem wdzięczności za poświęcenie nauczycieli w procesie nauczania i wychowania uczniów.

Miłe słowa Pani Dyrektor wskazywały, że akademia podobała się nauczycielom, a piosenka zaśpiewana na koniec nawet wzruszyła. Nad całością występu czuwały wychowawczynie młodych artystów z klasy 3A – Edyta Jałocha i Elżbieta Pażucha, oraz z klasy 3I – Anna Smyczek.

Tekst i zdjęcia Elżbieta Pażucha

Klasa 1C, wychowawca Celina Trojanowska

Klasa 1A, wychowawca Barbara Cora

Ślubowanie najmłodszych

12 października 2017 roku to wyjątkowy dzień w życiu Szkoły Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi nr 162 przy ul. Stojałowskiego. Tego dnia uczniowie klas pierwszych i dzieci z Oddziału Przedszkolnego zostali oficjalnie przyjęci do grona społeczności uczniowskiej.

Zanim uczniowie złożyli przysięgę, mieli do wykonania bardzo ważne zadanie. Na pamiątkę tego dnia każda klasa zasadziła swoje drzewko. Mamy nadzieję, że przez kolejne 8 lat ich nauki, drzewa będą pięknie rosły i będą ozdobą naszej szkoły. Pomysłodawczynią tego przedsięwzięcia była Teresa Schwarz, wychowawca klasy 1D, która z pomocą rodziców, uczniów i wychowawców innych klas pierwszych zrealizowała, nie tylko swoje, marzenie.

Oficjalna część uroczystości ślubowania rozpoczęła się od poloneza, za tańczonego przez dzieci z Oddziału Zerowego i uczniów klasy 1B. Uczniowie, ubrani w stroje galowe, niecierpliwie oczekiwali na najważniejszy moment uroczystości – pasowanie na ucznia. Najpierw jednak musieli zaprezentować program artystyczny. Wspólnie ze star-

szymi koleżankami i kolegami z klasy siódmej wzięli udział w przedstawieniu, w którym wykazali się umiejętnością recytowania wierszy i śpiewania piosenek. Rodzice dumni ze swoich pociec nagrodzili dzieci gromkimi brawami.

Po występach przyszedł czas na złożenie uroczystej przysięgi. Dzieci, w obecności Dyrekcji szkoły, wychowawców, rodziców i starszych kolegów, ślubowały być dobrymi ludźmi, dobrymi dziećmi i dobrymi uczniami. Następnie, przy pomocy symbolicznego ołówka, uczniowie zostali pasowani przez Dyrektora i Wicedyrektorów Szkoły na uczniów Szkoły Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi nr 162 w Krakowie. Na zakończenie uroczystości dzieci otrzymały pamiątkowe dyplomy oraz legitymacje szkolne.

Wszystkim pierwszoklasistom życzymy sukcesów w nauce i jak najlepszych

Klasa 1B, wychowawca Anna Król

ocen na pierwszym szkolnym świadectwie, a wspomnieniem tego wyjątkowego dnia niech będą klasowe drzewa.

Anna Król i Barbara Cora

Klasa 1D, wychowawca Teresa Schwarz

Symboliczny ołówek – pasowanie na ucznia

Ogrody Podgórze Duchackiego

W poprzednim numerze „Kuriera” przedstawiliśmy laureatów konkursu „Ogrody Podgórze Duchackiego”, organizowanego przez Dzielnicę XI, w kategorii dla placówek i instytucji działających i mających swoje siedziby na terenie Podgórze Duchackiego. Zgodnie z obietnicą, teraz prezentujemy ogrody laureatów w kategorii dla osób indywidualnych uprawiających ogródki wokół bloków, na osiedlach, wzdłuż drogi itp.

- **I miejsce** – Wspólnota Mieszkańcowa ul. Walerego Sławka 16, Maria Turek
- **II miejsce** – Małgorzata Gawęda, ul. Bojki 6
- **III miejsce** – Ewa i Władysław Fraś, ul. W. Sławka 41

Także i w tej kategorii wybór piękniejszych przestrzeni był bardzo trudny. Każda z nich jest inna – urzeka kompozycją, doбором roślinności, pomysłem na jej zagospodarowanie. Wszystkie łączą ogrom trudu i wysiłku, mnóstwo poświęconego czasu na jej pielęgnację.

I właśnie za te działania, za upiększanie naszej okolicy, zapewnianie miłych wrażeń wszystkim przechodzącym w pobliżu tych pięknych ogrodów, składamy raz jeszcze serdeczne podziękowania wszystkim laureatom.

Zachęcamy do uczestnictwa w kolejnych edycjach konkursu, pochwalenia się swoimi mniejszymi czy większymi ogrodami. Z roku na rok konkurencja będzie silniejsza, bo laureaci kolejnych edycji konkursu wykorzystują zdobyte nagrody na kupno kolejnych roślin, nawozów, narzędzi ogrodniczych, by przestrzeń, którą zagospodarowują była jeszcze piękniejsza.

Kapituła w składzie

Adam Zabdyr

Przewodniczący Komisji Zieleni
i Ochrony Środowiska Rady Dzielnicy XI

Danuta Zamulińska

członek Komisji Zieleni
i Ochrony Środowiska Rady Dzielnicy XI

Jarosław Kajdański

członek Zarządu Dzielnicy XI,
członek Komisji Zieleni
i Ochrony Środowiska Rady Dzielnicy XI

Laureaci (lub ich przedstawiciele) i członkowie Kapituły podczas uroczystego wręczenia nagród na tle zdjęć najpiękniejszych ogrodów

Ogródek przy ul. Walerego Sławka 16

Otoczenie bloku przy ul. Bojki 6

Ogród Państwa Fraś, laureatów III miejsca

Uznanie dla nauczycieli

Dokończenie ze str. 3

Nauczyciel Gimnazjum, Szkoły Ponadgimnazjalnej i Placówki Oświatowo-Wychowawczej – Beata Wilczyńska, nauczyciel-instruktor pracujący w Międzyszkolnym Ludowym Zespole Pieśni i Tańca „Krakowiak”. Laureatka jest autorką nowych układów choreograficznych do kilku tańców ludowych, potrafi zachęcić dzieci i młodzież do wyteźnionej pracy. Warto wspomnieć, że wśród jej wychowanków jest niesłyszący od urodzenia tancerz, który zajmuje wysokie miejsca na międzynarodowych konkursach!

Oprócz działalności instruktorskiej, Pani Beata sprawuje również obowiązki koordynatora ds. bezpieczeństwa Placówki i podejmuje liczne działania w celu zapobiegania i zwalczania patologii. Znajduje też czas na weekendowe wyjeżdżania z wychowankami i rodzicami do filharmonii, udział w akcjach charytatywnych, organizowanie okolicznościowych spotkań całej społeczności Placówki. To Pani Beata jest jedną z inicjatorek imprezy „Ludowe Echa Kurdwanowa”.

Wręczając nagrody, Krzysztof Sułowski, Przewodniczący Rady i Zarządu Dzielnicy XI, życzył laureatom i innym nauczycielom, wielu sukcesów zawodowych w postaci osiągnięć ich wychowanków i dziękował za dotychczasowe działania.

Tekst i zdjęcie Krzysztof Duliński

Jesienny „Krakowiak”

Dokończenie ze str. 3

W listopadzie trudno nie pamiętać o rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości. Członkowie Zespołu oraz ich rodziny, w przeddzień Narodowego Święta Niepodległości spotkali się w naszej siedzibie. Podczas Wieczoru Pieśni Patriotycznych uczcili tę ważną rocznicę wspólnym śpiewaniem najpiękniejszych pieśni patriotycznych. Zabrzmiały m.in., „Rota”, „Piechota”, „Przybyli ułani”, „O mój rozmarynie”, „Białe róże”. Śpiewane utwory przybliżyły atmosferę wspomnianych wydarzeń i wprowadziły uczestników Wieczoru w patriotyczny nastrój.

Bieżące informacje o naszej działalności, jak zawsze na www.krakowiak.edu.pl i na profilu na Facebooku.

Dary jesieni...

Jesień to czas obfitych zbiorów i gromadzenia zapasów na zimę. W Szkole Podstawowej nr 55 przy ul. Dobczyckiej tegoroczna jesień obfitowała w różnego rodzaju imprezy i formy aktywności. Były wyjazdy duże i małe. Były wyjścia dalekie i bliskie. Były imprezy sportowe i kulturalne.

Uczniowie naszej szkoły uczestniczyli w wielu wycieczkach turystyczno-krajoznawczych, m.in. do Chorzowa, Niepołomic, Ojcowa oraz Warszawy. Pobyt w stolicy klas siódmych oraz 5A trwał trzy dni. Uczniowie zobaczyli i zwiedzili najważniejsze zabytki – pałac w Wilanowie, Plac Zamkowy, Belweder, Starówkę, Łazienki Królewskie, Pałac Kultury i Nauki. Uczestniczyli też w lekcji w Sejmie RP. Podczas zwiedzania Muzeum Powstania Warszawskiego mogli poczuć grozę i niebezpieczeństwo, jakich doznawali mali Powstańcy Warszawscy. Ostatniego dnia pobytu uczniowie spędzili czas na naukowej zabawie w Centrum Nauki Kopernik. Przed pożegnaniem miasta zrobili jeszcze obowiązkowe zdjęcia na Stadionie Narodowym. Pełni wrażeń wrócili do Krakowa.

Kolejnym wyzwaniem, tym razem poszerzającym wiedzę uczniów, było uczestnictwo klasy 6A w grze terenowej „Wolność przyszła z Podgórze”. 7-osobowa drużyna „Błękitna Armia” w skła-

dzie: Katarzyna Szaflarska, Oliwier Buczek, Jakub Pabian, Maksymilian Sroka, Kacper Szydłowski, Wiktor Weredyński i Konrad Ziomek, zajęła w tej rywalizacji II miejsce. Była to nietypowa lekcja historii Polski w terenie. Rozpoczęła się na Placu Niepodległości (obok hali KS „Korona”) i prowadziła przez historyczne miejsca Starego Podgórze.

Wielką imprezą, adresowaną do wszystkich uczniów, były szkolne obchody Międzynarodowego Miesiąca Bibliotek Szkolnych. Konkursy, przygotowane i rozstrzygnięte przez nauczycieli polonistów i panią bibliotekarkę, dały możliwość zaprezentowania wielu talentów – literackich, plastycznych, manualnych. Uczniowie układali hasła i wiersze promujące czytelnictwo, książki i czytanie, rysowali rebusy z tytułami książek, tłumaczyli słowo „książka” na niezliczoną ilość języków oraz tworzyli kukielki przedstawiające postaci literackie. Każdy miał możliwość popisania się swoim talentem, toteż ustalenie wyników

konkursów było trudnym zadaniem dla jurorów. Po długich obradach nagrodzili rzeszę zwycięzców.

Uczniowie naszej szkoły brali też udział w wielu rozgrywkach sportowych. O sukcesie drużyn siatkarskich (zawodnicy na zdjęciu) w turnieju zorganizowanym przez Stowarzyszenie Lokalne Salezjańskiej Organizacji Sportowej RP w Krakowie była już mowa w październikowym „Kurierze”. Dzięki uczennicy klasy 7C – Mai Wąsik (na zdjęciu), nasza szkoła zdobyła pierwsze punkty w Olimpiadzie Szkół Krakowskich, w wojewódzkich finałach Igrzysk Młodzieży Szkolnej w MTB.

Młodzi szachiści również mogą pochwalić się pierwszymi sukcesami w ramach Krakowskiej Olimpiady Młodzieży szkół podstawowych. Zawody zorganizowane były w Zespole Szkół Elektrycznych nr 1. Wśród ponad stu uczestników grupa z naszej szkoły zajęła miejsca w środku klasyfikacji.

eSKa

Wesołe i twórcze zajęcia przedszkolaków

W Samorządowym Przedszkolu nr 163 imienia Heleny Bechlerowej nie ma chwili na nudę. W pierwszych dwóch miesiącach nowego roku szkolnego 2017/2018 dzieci wzięły udział w wielu ciekawych zajęciach i warsztatach organizowanych na terenie naszej placówki.

Podróż na Marsa i zajęcia z robotyki

We wrześniu i październiku przedszkolaki ze wszystkich grup uczestniczyły w zajęciach warsztatowych pt.: „Kosmos blisko nas”. Dzieci dowiedziały się, co to jest kosmos, jak daleko jest od nas. Poznały też kolejność i liczbę planet w Układzie Słonecznym i odbyły wirtualną podróż raketą na planetę Mars, poznały ukształtowanie jej terenu oraz warunki jakie tam panują. Podczas pre-

zentacji multimedialnej przedszkolaki „podróżowały” po nieznanym przestrzeni kosmicznej. Poznały tajemnice planety Jowisz i Saturn. Na koniec warsztatów dzieci wzięły udział w quizie sprawdzającym ich wiedzę. Udział w zajęciach Wesołego Uniwersytetu był niezwykle ciekawą formą wzbogacania wiedzy.

Dzieci z czterech grup wzięły dwukrotnie udział w zajęciach z robotyki prowadzonych przez pracowników Akademii Górniczo-Hutniczej. Podczas tych zajęć przedszkolaki uczyły się podstaw programowania, rozwijały umiejętność współpracy w zespole oraz doskonaliły sprawność manualną i koordynację wzrokowo-ruchową. W trakcie warsztatów przedszkolaki konstruowały dwie kaczuszki obracające się w prawą i w lewą stronę oraz łódkę, a także poznały zasadę działania pętli wielokrotnego użycia.

Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie.

Dzieci ze wszystkich grup obejrzały na terenie naszego przedszkola przedstawienie teatralne pod tytułem „Kalejdoskop zagrożeń”. Wesoły Staś i jego przyjaciółka Dorotka w przystępny, a zarazem humorystyczny sposób, przedstawili zagrożenia związane ze zdrowiem i bezpieczeństwem. Podczas spektaklu przedszkolaki utrwaliły i nabyły nową wiedzę dotyczącą bezpieczeństwa w ruchu drogowym, spotkania z nieznanymi oraz dowiedziały się, jak należy zachować się podczas spotkania z nieznanymi i agresywnymi psami.

Dorota Ganiec

Zdjęcia Renata Wołek

Edukacja ekologiczna

Starszaki utrwaliły i zdobyły nową wiedzę z zakresu edukacji przyrodniczej poprzez uczestnictwo w warsztatach ekologicznych organizowanych przez Fundację Dzika Klinika. Jest to projekt współfinansowany przez Gminę Miejską Kraków oraz Wojewódzki Fundusz

Rodzinny konkurs

W Samorządowym Przedszkolu z Oddziałami Integracyjnymi nr 32 przy ul. Czarnogórskiej odbył się konkurs plastyczny dla przedszkolaków i ich rodziców. Tematyka była związana z aktualną porą roku – jesienią. Otrzymaliśmy wiele pięknych prac, których twórcy pokazali, że nawet liście mogą być doskonałym tworzywem plastycznym.

Jury wyłoniło zwycięzców i nagrodziło ich upominkami. Gratulujemy wygranej i dziękujemy wszystkim uczestnikom za udział.

Agata Macała

Uroki jesieni

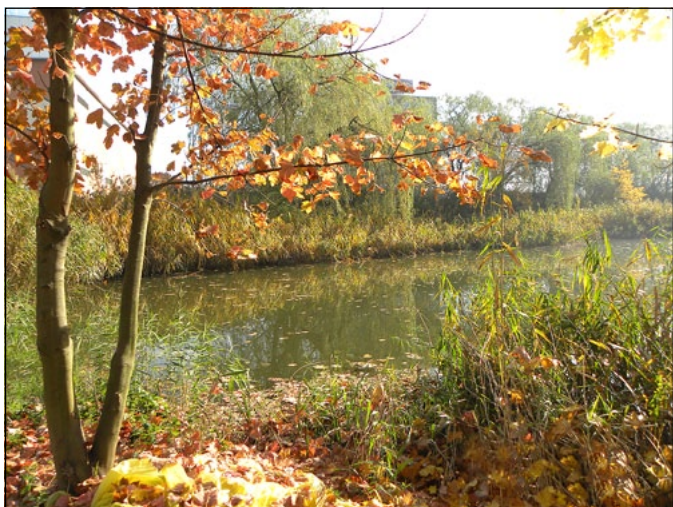
Gdy za oknami na ogół szaro i ponuro, warto wrócić wspomnieniami do dni zaledwie sprzed kilku tygodni. Zdjęcia Krzysztofa Dulińskiego i Adama Zabdyra pokazują, jak pięknie wygląda Podgórze Duchackie jesienią.

Park Kurdwanowski

Park Duchacki

Stawy koło Centrum Handlowego Bonarka

Ulica Heila

Szerokie horyzonty – większe możliwości

Wkrótce dobiegnie końca kolejny projekt unijny, w którym bierze udział Zespół Szkół Elektrycznych nr 1 przy ul. Kamieńskiego, tym razem skierowany do nauczycieli i realizowany w ramach funduszu POWER.

Założeniem projektu „Szerokie horyzonty – większe możliwości” było przygotowanie kadry nauczycielskiej do pełnienia roli opiekunów, koordynatorów i ekspertów w trakcie planowanych działań projektowych z udziałem młodzieży. Celem pośrednim było zapoznanie nauczycieli z ideą przyświecającą projektom unijnym. Jest to szczególnie istotne w przypadku szkoły o profilu zawodowym, bo poprzez organizację praktyk i staży zawodowych dla młodzieży, dajemy uczniom ważne narzędzie w planowaniu własnej ścieżki rozwoju zawodowego.

Projekt zakładał działania kaskadowe, w trakcie których, na zasadzie efektu kuli śnieżnej, beneficjenci brali udział w kolejnych działaniach projektowych i tym samym angażowali coraz większą liczbę nauczycieli, a następnie również uczniów. Przygotowanie do tego było prowadzone na różnych płaszczyznach.

W szkole językowej w Szkocji

Przede wszystkim zależało nam na przygotowaniu językowym. Nauczyciel bez zaplecza językowego nie tylko nie będzie w stanie wykonywać powierzonych mu ról opiekuna czy koordynatora w trakcie mobilności zagranicznych, ale sam będzie wymagał takiej opieki.

Podstawowym celem stało się więc podniesienie kompetencji językowych. Dla części z nas oznaczało to zdobycie podstawowych umiejętności komunikacyjnych (z poziomu A0/A1 do poziomu A2/B1), dla wielu celem było osiągnięcie poziomu B1/B2, a dla czynnych nauczycieli języka angielskiego była to nie tylko szansa na udoskonalenie swojego warsztatu językowego, ale przede wszystkim

możliwość przyswojenia najnowszych zdobyczy w zakresie metodologii nauczania tego języka. Kolejną płaszczyzną przygotowania kadry opiekuńczo-ekspertckiej było zapoznanie uczestników ze specyfiką przygotowania, organizacji, działań logistycznych, rozwiązywania problemów w trakcie przyszłych działań projektowych współfinansowanych ze środków unijnych.

Dla wielu nauczycieli było to niezwykle doświadczenie, w trakcie którego jako uczestnicy kursów językowych sami stawali się studentami, na dodatek w innym kraju, gdzie sami musieli wchodzić w interakcję z kadrą prowadzącą kurs i innymi uczestnikami, często wywodzącymi się z diametralnie odmiennych obszarów kulturowych. Stanowiło to niewątpliwie jedną z najistotniejszych wartości realizowanego projektu.

Owoce podjętych zadań są kolejne projekty unijne, w których uczestniczy nasza szkoła. Tak trzymać!!!

Koordinator projektu
Artur Łabudzki

Przedruk z „Opornika” –
gazety wydawanej w Zespole Szkół
Elektrycznych nr 1 przy ul. Kamieńskiego

Integracja uczniów i promocja sportu to główne cele festynu, który co roku odbywa się jesienią na terenie Zespołu Szkół Elektrycznych nr 1 przy ul. Kamieńskiego.

Organizatorzy dbają, by konkurencje sportowe i konkursy pozwalały wykażać się całym klasom lub poszczególnym uczniom. Stąd tradycyjnie w programie są m.in. wywołujące co roku wiele emocji klasowe przeciąganie liny czy indywi-

dualne wyciskanie sztangi. W tym roku były też pokazy taneczne i paramilitarne, loteria fantowe i kącik gastronomiczny dla strudzonych rywalizacją.

Imprezę prowadzili nauczyciele WF – Sławomir Szpulecki i Maciej Pudlik.

Na podstawie „Opornika” –
gazety wydawanej w Zespole Szkół
Elektrycznych nr 1 przy ul. Kamieńskiego

Zdjęcia Jakub Kouba

Konkurs „najszczuplejsza klasa”, czyli taka, która zmieści się na jednej oponie

Szkoła XXI wieku

Tu, gdzie dziś jest boisko...

Wywiad z Andrzejem Matyją, dyrektorem Zespołu Szkół Elektrycznych nr 1 przy ul. Kamieńskiego.

Wszyscy zdążyliśmy zauważyć, że w szkole i na jej posesji dokonuje się dużo zmian. Zapytaliśmy więc u źródła – poprosiliśmy o wywiad Pana dyrektora Andrzeja Matyję.

Adrian Krubnik: Jakie są Pana plany na bieżący rok szkolny?

Andrzej Matyja: Plany są bardzo bogate, w dużej mierze uzależnione od środków finansowych, jakie uda mi się pozyskać dla szkoły. Obecnie, jak widać, rozpoczęły się różnego rodzaju inwestycje na terenie naszej szkoły. Najważniejsza z nich, według mnie, to budowa nowoczesnych boisk sportowych – rewitalizacja starych boisk betonowych i powstanie całkowicie nowego, wielofunkcyjnego boiska do piłki ręcznej.

To jest pierwszy etap prac, bo tak naprawdę moje plany sięgają dalej. Po zakończeniu tego etapu, chciałbym zabiegać w Urzędzie Miasta Krakowa o środki na drugi etap, który byłby realizowany w 2018 r., który uwzględniłby budowę dużego boiska piłkarskiego ze sztuczną trawą, ogrodzeniem, oświetleniem, które byłoby do dyspozycji nawet w godzinach wieczornych.

Marzy mi się wykonanie w ramach tego drugiego etapu bieżni lekkoatletycznej – takiej profesjonalnej, przynajmniej 100-metrowej, by można było sprawdzać waszą motorykę. Byłaby tam również skocznia w dal z rozbiegiem, żeby można było wyłonić najlepszych

lekkoatletów. Gdyby udało się zrealizować ten drugi etap, to cała inwestycja pochłonęłaby około 3 milionów zł. Koszt pierwszego etapu wynosi około 1,5 miliona zł i tyle mieliśmy zagwarantowane w budżecie miasta na rok 2017. Teraz muszę zabiegać o to, żeby w przyszłorocznym budżecie było co najmniej 1,5 miliona zł na kolejny etap.

Krzysztof Galas: Czy wspomnienia z czasów, gdy był Pan uczniem naszej szkoły pomagają planować jej rozwój i marzyć...?

Andrzej Matyja: Dokładnie tak, jako uczeń dostrzegałem dyskomfort korzystania z szatni i męskich toalet, również boisko przypominało raczej wielkie klepisko z wystającymi kamieniami i na takim graliśmy jako uczniowie. Powoli realizuję moje marzenia, udało się zmienić wygląd szatni i toalet. Boisko to też jedno z moich marzeń związanych z czasem, gdy byłem tutaj uczniem. Wy korzystaliście już z nieco lepszego boiska trawiastego, które było systematycznie koszone, więc nie było takie najgorsze.

Zawsze marzyło mi się, by dobrze zagospodarować tereny sportowe, zapraszać tu również inne szkoły, aby móc się tymi obiektami pochwalić. Uważam, że szkoła na takie obiekty sportowe zasługuje, zważywszy na to, że mamy już ponad 850 uczniów, z czego 99 proc. to chłopcy, którzy powinni uprawiać sport.

Hubert Orlicki: Słyszeliśmy też o innych inwestycjach...

Andrzej Matyja: Kolejne plany na ten rok szkolny dotyczą projektu termomodernizacji (...). Projekt jest finansowany przez Gminę Miejską Kraków, oczywiście z dofinansowaniem ze środków unijnych. Rozpoczęły się już prace wewnątrz szkoły. Zostały wymieniane głowice przy wszystkich kaloryferach. Jednak głównym celem termomodernizacji jest zmiana wyglądu zewnętrznego szkoły i wszystkich budynków, które są z nią związane – auli, sali gimnastycznej, warsztatów. Termoizolacja internatu będzie realizowana z innego projektu w późniejszym czasie, ale postaramy się

o to, by zachowano podobną stylistykę i kolorystykę elewacji. Chciałbym, aby wszystkie budynki nabrały nowocześniejszego wyglądu, a szkoła zaoszczędziła na kosztach ogrzewania.

Fundusze na te prace mamy już zagwarantowane. Koszt ocieplenia i modernizacji to około 1,5 mln zł.

Zacząłem od najważniejszych pod względem finansowym planów. Mając jednak na uwadze poprawienie komfortu waszego pobytu w szkole, staram się również zabiegać o środki finansowe na remonty wewnątrz budynku. Zdaję sobie sprawę, że spędzacie tutaj dużo czasu. Chciałbym, by ten pobyt, często stresogenny, był choć trochę przyjemniejszy. Jak pewnie zauważyliście, udało się wyremontować toalety, o co zresztą od wielu, wielu lat prosiłście, również w ankietach.

Dzięki temu, że mamy nauczycieli, którzy zostali „zarażeni” pasją pisania projektów unijnych, zyskujemy też fundusze na remonty sal czy na ich wyposażenie. Przykładem może być sala numer 27, która została unowocześniona dzięki projektowi Pani Agnieszki Samborek. Dzięki temu projektowi pozyskaliśmy też stół z piłkarzykami do świetlicy.

Daniel Kolesnyk: Czy przewidziane są jeszcze jakieś projekty związane z wyjazdem uczniów za granicę?

Andrzej Matyja: Dążymy do tego, by kolejne projekty unijne wygrały w Warszawie i umożliwiły wam wyjazdy za granicę. W tym roku szkolnym będziemy realizować kolejny projekt w ramach programu Erasmus+ opracowany przez panię Magdalenę Łabudzką i Magdalenę Woźniak. W ramach tego projektu 51 uczniów naszej szkoły odbędzie miesięczną praktykę w Wielkiej Brytanii.

Staramy się przy tym, aby po każdym takim projekcie pozostały jakieś trwałe środki w szkole, np.: projektory, tablice interaktywne, krzesła. Właściwie już nie mamy się czego wstydzić, bo większość sal posiada własne projektory, a niektóre nawet tablice interaktywne. Jesteśmy w Unii Europejskiej i powinniśmy pozyskiwać jak najwięcej środków.

Hubert Orlicki: Zdziwiło nas wyposażenie sali numer 11.

Andrzej Matyja: Ta sala została wyposażona za ponad 200 tysięcy zł w ramach realizacji projektu „Małopolska Chmura Edukacyjna”. Od razu chciałbym wyjaśnić, że właśnie dzięki temu projektowi można było pozyskać tak cenny sprzęt.

Klasa III A na lekcji języka angielskiego prowadzonej przez Annę Dadej w sali nr 11

W ramach tego projektu uczniowie, początkowo dwa razy w tygodniu, będą mieli zajęcia z wykładowcami uczelni wyższych. Po zakończeniu projektu sprzęt (telewizory, kamery) zostanie w szkole. Jego wykorzystywanie podnosi prestiż szkoły. Odnoszę się do tej sprawy, ponieważ przeczytałem komentarze, że może lepiej byłoby doposażyć pracownie informatyczne, zamiast wydawać 200 tys. zł na wspomniany cel. Tutaj źródłem finansowania jest projekt, a o środki na doposażenie pracowni zabiegamy w Wydziale Edukacji. Chciałbym, aby w kolejnych latach pracownie informatyczne nabrały nowej jakości, ponieważ sprzęt komputerowy ulega bardzo szybko dezaktualizacji. To jest taka inwestycja, którą trzeba powtarzać co kilka lat, choć wydaje się na nią kilkadziesiąt tysięcy zł.

W tym roku będziemy realizować jeszcze jeden projekt, na który tak naprawdę czekamy od roku, czyli Centrum Kompetencji Zawodowych. Szkoła zyska wtedy sporo pieniędzy na zakup sprzętu przeznaczonego do pracowni elektrycznej. Wymaga ona zresztą remontu, bo od początku jej funkcjonowania nie była gruntownie modernizowana.

Uczniowie powinni poznawać sprzęt przynajmniej zbliżony do tego, którego będą używać, wykonując swój zawód. W ramach CKZ doposażymy też inne pracownie, w tym pracownię SATEL i pracownię Odnawialnych Źródeł Energii. Czekamy na zakup sprzętu przez Zespół Ekonomiki Oświaty.

Po zakończeniu prac ruszą też kursy dla młodzieży, które będą finansowe z tego projektu. Mam nadzieję, że dzięki

dodatковым zajęciom, w których będziecie mogli uczestniczyć, podniesie się poziom waszego przygotowania zawodowego.

Kiedy pod koniec wakacji przeszedłem się po szkole pomyślałem, że przydałoby się 4–5 mln zł, by uczynić ją szkołą XXI wieku. W porównaniu z innymi szkołami technicznymi, które widziałem, nie jest zła, ale warto wciąż szukać nowocześniejszych rozwiązań.

Krzysztof Gałas: Czym jest Małopolska Chmura Edukacyjna?

Andrzej Matyja: Jest to projekt finansowany przez Urząd Marszałkowski ze środków unijnych. W jego ramach uczniowie będą uczestniczyć w zajęciach online prowadzonych przez wykładowców uczelni wyższych. Na początku będą to zajęcia z języka angielskiego zawodowego oraz z elektroniki i elektryki.

Będą się one odbywały cyklicznie w nowej sali nr 11. Na ekranie pojawi się prowadzący zajęcia profesor, wykładowca z uczelni wyższej i będzie interaktywnie uczestniczył w zajęciach z wami, a także z uczniami z innych szkół, którzy w tym momencie połączą się online z tą uczelnią. Będzie to wirtualny wykład, ale z pewną interakcją ze strony uczniów.

Każdy uczeń w naszej sali będzie mógł zadać pytanie prowadzącemu. Kamera od razu wychwyci jego głos i będzie go kierowała do wykładowcy. W „Chmurze” będziemy uczestniczyć również w zajęciach z fizyki i matematyki, bo do takich projektów zgłosiłem naszą szkołę. Myślę, że będzie to dosyć ciekawe, inspirujące doświadczenie z korzyścią dla nas wszystkich.

Adrian Krubnik: Jakie przeszkody napotkał Pan w planowaniu, realizowaniu tych działań, a co okazało się pomocne?

Andrzej Matyja: Zawsze są trudności z pozyskiwaniem środków finansowych na realizację planów. Trzeba mieć pokrycie finansowe na te plany i tutaj, o ile pewne możliwości dają projekty unijne, to staramy się je maksymalnie wykorzystywać. Cieszy mnie opinia na temat naszej szkoły, wyrażana zarówno w Krakowie, jak i w Warszawie, że jesteśmy szkołą wiodącą pod względem pisania projektów unijnych i pozyskiwania funduszy unijnych.

W Krakowie jest naprawdę dużo szkół, dlatego trudno pozyskać środki. Taka jest jednak rola dyrektora – musi o nie zabiegać. Musi uczestniczyć w spotkaniach, przedstawiać potrzeby szkoły, zapraszać do niej gości. Nie ma niestety jeszcze rozwiązań prawnych, które pozwalałyby firmom na inwestowanie w szkoły, chociażby poprzez przekazywanie im nowoczesnego sprzętu. Firmy współpracują z nami, ale ta współpraca polega na tym, że są organizowane praktyki, staże, wycieczki zawodoznawcze i jest przekazywany drobny sprzęt dla szkoły, ale to nie są duże inwestycje.

Moim marzeniem są specjalistyczne pracownie pod patronatem konkretnych firm. Może kiedyś do takich rozwiązań dojdziemy, bo szkolnictwo techniczne wymaga ściślejszej współpracy z przemysłem i przedsiębiorcy zaczynają to rozumieć.

Redakcja Opornika: Dziękujemy za poświęcony czas.

„Opornik” to pismo ukazujące się w Zespole Szkół Elektrycznych nr 1 przy ul. Kamieńskiego od 1992 r. Tradycje gazety sięgają aż 1986 r., kiedy to ukazał się pierwszy numer „KGB”. Tytuł nie był nawiązaniem do służby bezpieczeństwa ZSRR, ale zestawem inicjałów twórców pisma.

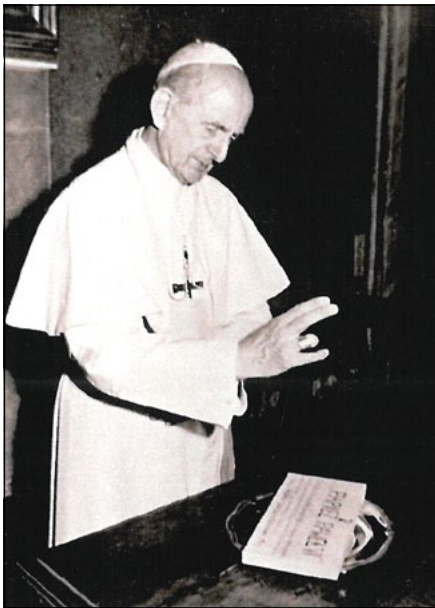
Opiekunem „Opornika” jest Aleksandra Dubiel.

Gazeta chce przełamywać opory, przeciwstawiać się obojętności, budzić intelektualną aktywność, kształtować refleksyjną postawę wobec świata, eksponować niezwykle zdolności uczniów, integrować szkolną społeczność i prezentować ciekawe osobowości z różnych środowisk, które mogłyby stanowić wzór.

Historia parafii na Woli Duchackiej (cz. V)

Kontynuując opowieść o dziejach parafii O.O. Zmartwychwstańców przy ul. Szkolnej. Zatrzymaliśmy się na wydarzeniach z lat 70. XX w.

Współczesną świątynię pw. Zmartwychwstania Pańskiego na Woli Duchackiej, wg projektu mgra inż. Antoniego Mazura, rozpoczęto wznosić 28 grudnia 1974 r. Kamień węgielny, poświęcony przez papieża Pawła VI, został wmurowany przez kard. Karola Wojtyłę 21 listopada 1975 r. podczas uroczystej liturgii.

Papież Paweł VI błogosławi kamień węgielny dla kościoła parafialnego na Woli Duchackiej, 2 maja 1975 r.

Budowa mimo przeszkód

Dwa lata później zamknięto prowizoryczną kaplicę tymczasową. Dobudowano za to podziemną kaplicę pw. Krzyża Świętego (tzw. „kościół dolny”), którą poświęcił o. Robert Kurtz CR, generał zakonu zmartwychwstańców. W 1979 r. w nowej kaplicy zaczęto celebrować nabożeństwa. Równolegle burzono mury poprzedniej kaplicy i budowano nowy gmach świątyni. „Kościół górny” został poświęcony uroczystie 12 maja 1979 r. przez biskupa pomocniczego krakowskiego ks. dra Juliana Jana Groblickiego.

W 1980 r. zakończono budowę w stanie surowym, upamiętniając to wydarzenie poświęceniem krzyża na szczycie kościoła. W pierwotnych planach założono postawienie wieży kościelnej, jednak jak dotąd nie wybudowano jej, bo zewnętrzną sylwetkę budowli nieco uproszczono w stosunku do pierwotnego projektu.

Budowa kościoła w tamtych czasach napotykała na liczne przeszkody i trudności. Władze komunistyczne, kierujące się ideologią ateizmu państwowego, zaciekle walczyły z religią, traktując ją jako „prywatną” sprawę wierzących. Nawet po udzieleniu zgody na budowę świątyni nie ustawały w przeszkadzaniu w inwestycji. Dlatego dokonywały pod byle pretekstem konfiskat materiałów budowlanych (!), mnożyły zapory administracyjne, przysyłały kontrole, nakładały kary finansowe, a jeśli i to nie hamowało robót, to zdarzały się też kradzieże, dokonywane przez tzw. „nieznanych sprawców”. Mimo to budowa postępowała dzięki heroicznej postawie zakonników i determinacji wolskiej społeczności, która nie szczędziła środków materialnych i bezinteresownej pracy, by jak najszybciej mieć swój własny, godny i piękny Dom Boży.

Budowę prowadził początkowo o. Józef Żabówka CR, proboszcz wolski w latach 1971–1980, który doprowadził kościół do „stanu surowego”. W 1977 r. do parafii przybył do pomocy o. Henryk Worsewicz CR, stając się przełożonym zmartwychwstańczego domu zakonnego.

1 listopada 1980 r. proboszczem parafii został o. Bronisław Zarański CR, który pełnił tę funkcję do roku 1989. To on dokończył urządzenie wnętrza świątyni, zagospodarował podziemia i plac przykościelny.

Ojcowie zmartwychwstańcy zadbali o wnętrze kościoła. Zaprojektował je sławny krakowski architekt – prof. zw. dr hab. Wiktor Zin, dziekan Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej, generalny konserwator zabytków w Polsce i popularyzator sztuki (np. w słynnym cyklu programów emitowanym w TVP pt. „Piórkiem i węglem”).

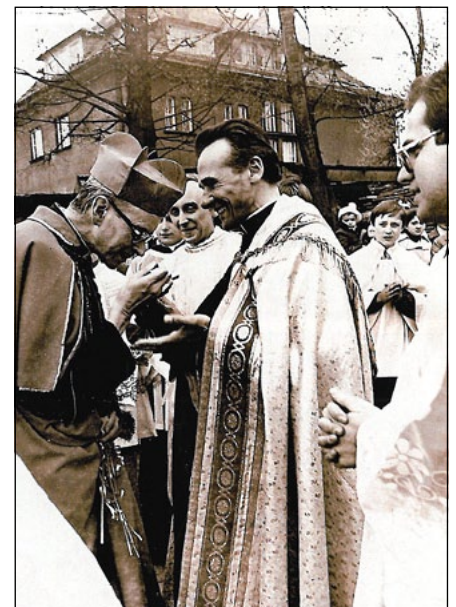
Poza pracami koncepcyjnymi dla zmartwychwstańców, których podjął się z wielką chęcią, profesor Zin był na Woli Duchackiej, spotykał się z parafianami, którym przedstawiał ze swadą swój artystyczny zamysł i program ikonograficzny wystroju świątyni.

Profesorowi Zinowi w jego pracach pomagało kilku krakowskich artystów – mgr inż. arch. Aleksandra Zin (prywatnie żona Wiktora Zina), dr hab. Joanna Stożek, prof. Stefan Dousa z Wydziału

Architektury Politechniki Krakowskiej (rzeźbiarz i medalier, późniejszy twórca Pomnika Ofiar Komunizmu na Cmentarzu Rakowickim, Głazu Papieskiego na Błoniach i popiersi w Galerii Wielkich Polaków w Parku Jordana w Krakowie), Wiesław Hłasko oraz Jacek Lende.

Podziwiając bogatą pod względem artystycznym i teologicznym kompozycję przestrzeni wewnętrznej świątyni, warto pamiętać o zespole ludzi, którzy ją stworzyli.

W kolejnych latach we wnętrzu kościoła powstawały: ceramiczna mozaika ścian prezbiterium, herby (papieski, biskupi i parafialny), bogata polichromia autorstwa dr hab. Joanny Stożek. Wykonano też marmurowy ołtarz i ambonę wg projektu autorstwa Wiesława Hłasko. Powstały płaskorzeźby i monumentalna figura Zmartwychwstałego Chrystusa w prezbiterium. Zamontowano witraże w oknach według założonego programu ikonograficznego, warte osobnego opisu.

Kard. Franciszek Macharski (z lewej) całuje relikwie Krzyża św. podawane przez ks. Bronisława Zarańskiego, CR.

Wydarzenia lat 80. XX w.

W czasie trwania stanu wojennego, 29 sierpnia 1982 r. przy kapliczce Matki Boskiej Częstochowskiej przy ul. Malborskiej, na prośbę parafian odprawiono uroczystą Eucharystię. Było to w sześć-

setną rocznicę sprowadzenia przez księcia Władysława Opolczyka jasnogórskiej ikony z zamku Bełz do Częstochowy. Fakt ten upamiętniono tablicą zawieszoną na kapliczce o treści: „600-lecie M.B. Częstochowskiej uczczono mszą św. w tej kaplicy 29 VIII 1982”. Przypomnijmy, że kapliczkę ufundował Piotr Pers w pięćsetlecie jasnogórskiej ikony, w 1882 r., i tu też celebrowano pierwszą (odnotowaną przez kroniki) w dziejach Woli Duchackiej Najświętszą Ofiarę.

Pierwsze „msze młodzieżowe” zaczęto celebrować regularnie na Woli Duchackiej w 1969 r., ale pierwsza młodzieżowa wspólnota Ruchu Światło-Życie powstała tutaj dopiero w latach 80. XX w., jeszcze za życia założyciela oaz – Sługi Bożego ks. dra hab. Franciszka Blachnickiego, wybitnego pedagoga kultury chrześcijańskiej.

Ruch oazowy w czasach komunizmu był antidotum na programową ateizację młodzieży przez totalitarny ustrój. Oazy to takie chrześcijańskie „harcerstwo bez mundurów” wzorowane na pedagogicznym modelu metod skautingu, ale w treściach zupełnie katolickie. Według zaleceń Episkopatu Polski, do 1983 r. oazami opiekowały się zakony, natomiast później – poszczególne parafie. Na Woli parafię prowadził zakon zmartwychwstańców, więc ciągłość opieki nad młodzieżą została zachowana. Schole i muzyczne zespoły oazowe m.in. ubogaczały liturgię. W 1983 powstała w parafii pierwsza oazowa schola dziewczęca.

Ołtarz główny poświęcono w 1983 r., natomiast monumentalną figurę Chrystusa Zmartwychwstałego – w 1984 r.

W latach 1983–1984 wybudowano dom katechetyczny, częściowo zajęty na klasztor przez siostry ze Zgromadzenia Zmartwychwstania Pańskiego, posługujące na wolskiej plebanii (w kuchni), w kościele (zakrystii) oraz katechizujące (w salkach przykościelnych).

Początkowo, tj. do 1984 r., siostry dojeżdżały do parafii z domu zakonnego przy ul. Przybyszewskiego w dzielnicy Krowodrza. Pierwszą z nich była s. Helena Deja CR. W 1984 r. zakonnice przeprowadziły się na Wolę na stałe. Pierwszą przełożoną zmartwychwstańek na Woli Duchackiej została s. Danuta Osuch CR. Oprócz niej zamieszkały tu i pracowały s. Magdalena Bliski CR, wspomniana s. Helena Deja CR, a już znacznie później – s. Stanizja Więćławik CR. W części klasztornej wolskiego domu katechetycznego urządzono dla siostr wewnętrzną kaplicę z Najświętszym Sakramentem. Poświęcił ją

7 kwietnia 1985 r. ks. kardynał dr Franciszek Macharski.

W 1986 r. w parafii na Woli Duchackiej miała miejsce perygrynacja po domach parafian kopii cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, przy której każda rodzina przyjmująca w swoje progi tę ikonę odprawiała wspólnie nowennę, a następnie przekazywała obraz sąsiadom. I tak Matka Boska wędrowała od domu do domu wolan.

Jan Paweł II oraz o. Henryk Worszewicz CR, Watykan

Wyposażenie wnętrza

Wciąż trwała budowa świątyni. Boczny ołtarz, ówczesnie pw. Matki Boskiej Nowego Życia, ufundował w 1986 r. Władysław Godyń, a poświęcił go osobiście w tym samym roku, wizytując Wolę, Sługa Boży ks. bp Jan Pietraszko (m.in. wojenny kapelan kard. Adama Stefana Sapielhy i bliski współpracownik kard. Karola Wojtyły, nadto m.in. kapelan harcerzy, od 1964 r. przewodniczący Archidiecezjalnej Komisji ds. Architektury i Sztuki Kościelnej, reprezentujący Kardynała Wojtyłę wobec władz PRL-u w sprawach budowy świątyń. Jego zakulisowa, pozytywna rola w sprawach budowy kościoła na Woli Duchackiej jest nie do przecenienia).

Trzeba dodać jeszcze kilka słów wyjaśnienia o dobrodzieju kościoła na Woli, tzn. o wspomnianym fundatorze ołtarza bocznego. Władysław Godyń to słynny krakowski, chrześcijański filantrop i kolekcjoner sztuki (m.in. posiadacz obrazów wybitnych polskich artystów, np. Jacka Malczewskiego, Józefa Chełmońskiego, Piotra Michałowskiego, Henryka Siemiradzkiego itd.), który po sprzeda-

ży kolekcji (liczącej ok. 250 malowideł) ufundował za uzyskane pieniądze wielkie dzieło dobroczynne w czasach III RP – na miarę domu Helclów, a nawet je przewyższające swoim rozmachem – czyli aż sześć domów (dla około trzystu osób) bezdomnych, chorych, repatriantów, samotnych matek, itd. To właśnie Władysław Godyń m.in. stworzył Przytulisko św. Brata Alberta dla Bezdomnych Kobiet na Woli Duchackiej przy ul. Malborskiej 64, prowadzone do dziś przez siostry albertynki. W tymże przytulisku znajduje się tablica upamiętniająca Władysława Godynia, poświęcona przez o. Bronisława Zarańskiego CR.

Wnętrze świątyni wzbogaciło się też o krzyż oraz kandelabry w prezbiterium. Dr hab. Joanna Stożek wykonała nie tylko freski do nowego kościoła, ale także modernistyczną Drogę Krzyżową, którą poświęcił na miejscu 19 kwietnia 1987 r. biskup pomocniczy Archidiecezji Krakowskiej ks. bp dr Stanisław Smoleński.

W latach 80. XX w. powiększono zakrystię, a w dolnej części kościoła (w podziemiach) urządzono dodatkowo salki katechetyczne. Wtedy też zasypano mokradła, dzięki czemu powiększono znacznie plac kościelny. Zwieńczeniem robót było postawienie krzyża misyjnego na zewnątrz kościoła oraz figury Zmartwychwstałego Chrystusa, który wręcza klucze św. Piotra papieżowi Janowi Pawłowi II, jako następcy na Stolicy Piotrowej.

Uroczystej konsekracji kościoła dokonał ks. kard. dr Franciszek Macharski 28 czerwca 1989 r. Po tej uroczystości dotychczasowy proboszcz o. Bronisław Zarański zakończył swoją misję budowniczego świątyni oraz proboszczowania, a na jego miejsce, 31 sierpnia 1989 r., przyszedł o. Bronisław Cyganik CR, który był proboszczem do roku 1998.

O czasach wolskiej parafii w III RP napiszę w jednym z następnych numerów „Kuriera”.

Pisząc ten tekst, korzystałem m.in. z książki o. Marcina Ćwieka CR pt. *65 lat Parafii Zmartwychwstania Pańskiego na Woli Duchackiej w Krakowie* (Kraków 2014). Za uwagi dziękuję mgr inż. arch. Elżbiecie Drużyńskiej.

Marek Mariusz Tytko

Poprzednie części historii parafii ukazały się w „Kurierze” nr 8/2014, nr 5/2015, nr 5/2016, nr 9/2016. Wszystkie teksty są dostępne na stronie internetowej www.dzielnica11.krakow.pl

Gdzie się kończy Kraków?

Marek Gruszecki ma 77 lat i czas na emeryturze spędza bardzo aktywnie. Wciąż wędruje i dokumentuje swoje spacerunki. Zapytaliśmy Pana Marka o jego pasję i ciekawostki, jakie zobaczył podczas wędrówek.

Od jak dawna mieszka Pan na osiedlu Kurdwanów?

Przeprowadziłem się tu w 2005 roku z os. Ruczaj. Znalazłem się w nieznanym mi otoczeniu. Postanowiłem je „oswoić”, poznać. Dlatego zacząłem systematyczne wędrówki z planem Krakowa, na którym zakreślałem przebyte trasy.

Czy te wędrówki były jakoś dokumentowane?

Tak, spacerunki zaowocowały propozycjami wędrówek dla seniorów zamieszczonych w serii broszur wydrukowanych w niewielkim nakładzie i pokazanych na filmach opublikowanych na YouTube. Opatrzyłem je wspólnym tytułem „Egzotyczny Kraków”.

Wędrował Pan tylko po Krakowie?

Nie, po poznaniu peryferii miasta rozszerzyłem zasięg moich spacerów na pograniczne tereny Krakowa. Stąd zrodził się pomysł cyklu spacerów pod wspólnym tytułem „Gdzie się kończy Kraków?”. Ich opisy także wydrukowałem w broszurze i opublikowałem na YouTube. Powstał też cykl prelekcji w ramach akcji „Mam pasję”. Było to realizowane pod kierunkiem Aleksandry Bukowskiej z organizacji „Senior na cza-

sie”. W ramach tej akcji wydrukowałem kilka egzemplarzy broszur na indywidualne zamówienia.

Pasja poznawania okolicy w jakiś sposób nawiązuje do Pana wcześniejszej pracy zawodowej?

Absolutnie nie. Pracowałem jako elektronik jądrowy. To rzadka specjalność dla inżyniera elektronika, wypracowana w trakcie mojej pracy w Instytucie Fizyki Jądrowej w Krakowie, w Bronowicach oraz w Zjednoczonym Instytucie Badań Jądrowych w Dubnej pod Moskwą. W Bronowicach pracowałem w latach 1965–2000, a w Dubnej w latach 1978–1984 i 1990–2000.

Jak Pan wspomina pobyt w Dubnej?

Bardzo miło. Miasteczko Dubna jest położone bardzo strategicznie – na wyspie otoczonej wodami rzek Wołga, Dubna, Siostra i kanałem Wołga-Moskwa i jeziorem zaporowym Iwankowo. Najpierw zbudowano tu tajny ośrodek badań jądrowych, który potem stał się międzynarodowym centrum naukowym. Jednakże dla cudzoziemców wprowadzono strefy zakazane, gdzie przebywanie było zabronione; był tam zapewne zlokalizowany przemysł obronny.

Marek Gruszecki podczas jednego ze swoich spacerów

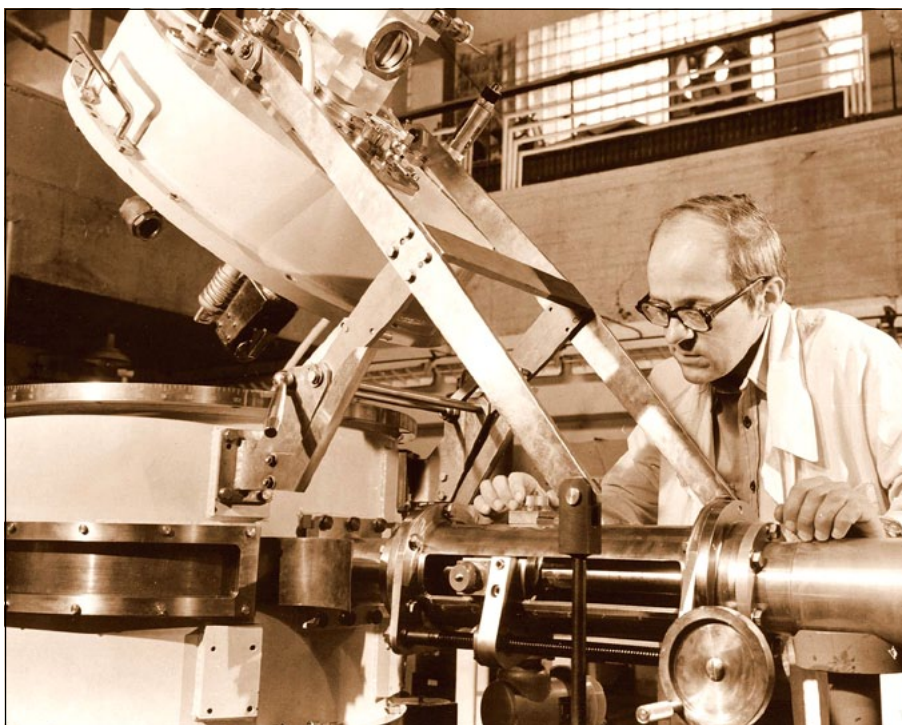
To właśnie w tamtym okresie mojego życia można się doszukiwać początków pasji do zwiedzania okolicy. Po rozpadzie ZSRR, który obserwowałem pracując w Dubnej, pojawiły się mapy okolic miasta, które skrzętnie wykorzystywałem do pieszych wędrówek latem i zimowych na nartach po zamrożonej rzece Dubna. Zwiedzałem teren kawałek po kawałku, uwzględniając możliwości lokalnej komunikacji autobusowej.

Czytelników „Kuriera” z pewnością zainteresuje, czym dokładnie zajmuje się elektronik jądrowy.

Zajmowałem się konstruowaniem aparatury pomiarowej dla badań fizycznych, dbałem o jej niezawodność w trakcie eksploatacji, w czasie wielogodzinnych seansów na cyklotronach, czyli akceleratorach. Urządzenia te rozpędzają wiązkę cząstek naładowanych, które uderzają w tarczę z badanego materiału, w którym zachodzą różne reakcje jądrowe. Produkty tych reakcji wylatują z tarczy i wykrywane są przy pomocy czujników, detektorów. Słaby sygnał z detektora „wyławiany” jest z szumów, odpowiednio wzmacniany i zapisywany w pamięci komputera. Dla lepszego obrazu zachodzących reakcji takich detektorów może być bardzo dużo.

Po seansie naświetlań wyniki są obrabiane i interpretowane przez fizyków jądrowych. W przypadku otrzymania ciekawych rezultatów przygotowuje się publikację do czasopisma naukowego.

Dla większości osób brzmi to z pewnością bardzo tajemniczo. Wróćmy więc do pańskich wędrówek. Do-

kumentuje je Pan w wideoblogu zamieszczonym na portalu You Tube.

Pomysł na wideoblog przyszedł stopniowo. Po wielu spacerach po nieznanym mi dotąd okolicy, zacząłem odczuwać potrzebę rejestracji moich obserwacji, podzielenia się nimi z innymi. Już wcześniej pokazywałem swoje egzotyczne wyprawy w formie animowanych zdjęć z muzyką. Teraz postanowiłem pokazać moje wędrówki w ruchu, w czasie marszu.

Jak wybierał Pan trasy spacerów?

Ponieważ dzielnice sąsiednie już zostały opisane w broszurach, więc postanowiłem pokazać Dzielnicę XI Podgórze Duchackie od strony mało znanych zakątków, ale takich, które dostępne są dla każdego, także dla seniorów. Przyjąłem zasadę, że każdy spacer zaczyna się i kończy na przystankach komunikacji miejskiej. W ten sposób łatwo można dotrzeć na „start” i wrócić z „mety” do domu.

Dokumentacja przejścia trasy odbywa się „na żywo” z komentarzem do zaistniałych sytuacji, poczynionych obserwacji. Czasem mówię o pięknym drzewie, które zwróciło moją uwagę, innym razem zwracam uwagę na nieprawidłowo zaparkowane samochody. Po prostu mówię o tym, co zaobserwowałem.

Podsumowanie, swoiste streszczenie wszystkich spacerów po Dzielnicy XI pokazane jest w oddzielnym filmie.

Może ktoś zapytać, „po co Panu te spacer? Czy nie można siedzieć sobie wygodnie na balkonie lub ławeczce przez blokiem?”

Spacer celowy są dla mnie sposobem na podtrzymanie sprawności fizycznej. Dla jej utrzymania brałem też udział w biegu narciarskim organizowanym przez Radio Kraków, zająłem w nim III miejsce. Startowałem też w masowym biegu „Na Rynek marsz” organizowa-

nym przez znanego chodźca Roberta Korzeniowskiego. Dziś już nieco gorzej z kondycją, więc ograniczam się do szybkich spacerów.

Głównym przesłaniem wideoblogów jest chęć aktywizacji seniorów, do których sam się zaliczam. Chciałem pokazać, że każdy może odkryć w pobliżu swojego miejsca zamieszkania ciekawe zakątki, dostrzec interesujące rzeczy. Dla mnie naturalne było poznawanie najbliższej okolicy mojego zamieszkania, czyli Dzielnicy XI.

Spacer, to nie jedyna Pana pasja.

Tak. Jakiś czas temu zainteresowałem się historią mojego rodu – Gruszek. Mimo braku dowodów pisemnych, domniemywam pokrewieństwa z rodem znanym od czasów bitwy pod Grunwaldem. Jeden z rycerzy zasłużonych w walce otrzymał nadanie królewskie – majątek Gruszki w województwie lubelskim. Stąd ród rozprzestrzenił się na cały świat. Udało mi się znaleźć i opisać niektóre grupy o podobnej profesji.

W konkursie Dziennika Polskiego „Skąd mój ród?” zająłem I miejsce. Obecnie pracuję nad opracowaniem dotyczącym pisarzy i naukowców mego rodu. Na Facebooku prowadzę otwartą grupę społeczną osób o nazwisku Gruszecki bądź potomków tychże, pt. „Ród Gruszeckich”. Liczebność grupy stale rośnie i obejmuje już blisko 600 osób z całego świata.

Poznanie wszystkich zakątków Podgórze Duchackiego zakończy Pana wędrówki?

Stara chałupa przy ul. Kijanki

Absolutnie nie. W planach mam pokazanie uroczych zakątków sąsiednich dzielnic, tj. Łągiewnik, Podgórze, Bieżanowa i Swoszowice. Znam te okolice pobieżnie z poprzednich wędrówek. Wkrótce przyjdzie czas na ich bliższe zwiedzanie. „Praca” przy wideoblogu jest wyczerpująca, więc stosuję „płodozmian”, czyli naprzemiennie realizuję moje różne pomysły. Jednym z nich jest dokumentowanie osiągnięć moich dwóch dorosłych synów i sześciorga wnuczka w wieku 3–16 lat.

Jak ludzie reagują widząc starszego Pana z kamerą, który na dodatek coś mówi do siebie?

W czasie marszu włączoną kamerę trzymam na wysokości pasa. Spotykałem się z różnymi reakcjami spotykanych ludzi. Niektórzy w ogóle nie zauważali, że filmuję. Inni głośno protestowali, że nie życzą sobie filmowania. A przecież to nie oni byli obiektem mojego zainteresowania, tylko otaczający mnie krajobraz (śmiech)

Dziękuję za rozmowę i życzę wielu odkryć podczas kolejnych spacerów.

Rozmawiał Krzysztof Duliński

Zdjęcia z archiwum Marka Gruszeckiego

Betonowa lepianka przy ul. Wspólnej

Rzeka Drwinka, ul. Podlesie

Kraków

Bądźmy razem w walce o czyste powietrze dla Krakowa!

Zwracaj uwagę na jakość opału. Nie pal śmieci.

tylko w 2016 r. MPO odebrało bezpłatnie
ponad **23 000 ton odpadów zielonych**, odzyskano około
7 500 ton papieru, co pozwoliło ocalić **130 000 drzew**.
Zapewniają one roczne zapotrzebowanie tlenu
dla **250 000 Krakowian**

Segreguj odpady i utrzymuj czystość wokół siebie

WYMIENŃ PIEC

uzyskaj nawet **80%** zwrotu kosztów kwalifikowanych wymiany
instalacji – do końca 2017 r. Złóż wniosek na wymianę
starego pieca węglowego w ramach **Programu Ograniczania
Niskiej Emisji dla Miasta Krakowa (PONE)**
info: www.ekocentrum.pl (zakładka: Wymień piec na nowy!)

Skorzystaj z dopłat do rachunków za ogrzewanie

tylko w 2017 r. ponad **1 000** krakowskich rodzin
złożyło **wnioski** w ramach Programu Osłonowego MOPS
info: www.mops.krakow.pl (zakładka: Pomoc)

czy wiesz, że w Krakowie jest ponad **31 000**
aktywnych użytkowników rowerów miejskich,
którzy w 2017 r. przejechali ponad **2 mln km**,
autobusy ekologiczne stanowią obecnie ponad
70% taboru MPK, każdego dnia z komunikacji
miejskiej korzysta ponad **1 mln pasażerów**

Zamień auto na rower

w 2017 r. zasadzono **2 000 drzew**
oraz **300 000 krzewów**,
utrzymujemy **544,4 ha** - lasów, **96,8 ha** - łąk,
422,6 ha - parków, **58,4 ha** - skwerów,
430,2 ha - zieleńców i zieleni przyulicznej

Dbaj o tereny zielone

www.krakow.pl

